

זבחים מ

ויקרא פרק ד פסוק ב

ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם :

ת"ר : **ועשה... כאשר עשה** - מה בא ללמוד? לכפול בהזאתו, ולמד שאם חיסר אחת מכל המתנות לא עשה ולא כלום;

איך לי אלא מתן שבע שמעכבות בכל מקום, מתן ד' מניין? ת"ל: **כן יעשה**.

זפר - זה פר יום הכפורים,

כאשר עשה זפר - זה פר כהן משיח,

החטאת - אלו שעירי עבודת כוכבים;

יכול שאני מרבה אף שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים? תלמוד לומר: **זא**.

ר' יהודה	ר' שמעון	המקור למתן 4
כאשר נועג , על כל האמור באהל מועד	למעלה אומר: קין קטת - שתים, למטה הוא אומר: קין קטת - ארבע	
ר' ירמיה	כן יעשה	מתן 4 מעכבות
אביי	ועשה... כאשר עשה	
כן יעשה		
כן יעשה קושי: הא אמרת: זפר - זה יוה"כ! תירוץ: איצטריך, סדי"א: הני מילי עבודה דמעכבא כפרה, אבל עבודה דלא מעכבא כפרה אימא לא, קמ"ל.	דורש מפסוקים אחרים (ראה זבחים נב)	פר יוה"כ לסמיכה ושירי הדם
אשר כאשר נועג	כאשר נועג	אם נפחתה תקרה של היכל לא היה מזה

זפר - זה פר יום הכפורים. למאי הילכתא?

אפשרות שנדחת: אי לעכב, פשיטא, **חוקה** כתיבה ביה!

תשובה: אמר רב נחמן בר יצחק: לא נצרכא אלא לרבי יהודה, דאמר:

דברים הנעשים בבגדי לבן בפנים	חוקה - שאם הקדים מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום
דברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ	הקדים מעשה לחבירו מה שעשה עשוי
הזאות	זפר - זה פר יום הכפורים ללמד שמעכבי

קושי: מתקיף לה רב פפא: ומי מצית אמרת הכי? והתניא: (ויקרא טז) **ולא מכפר את**

הקושי - אם כיפר כילה, ואם לא כיפר לא כילה, דברי ר"ע;

אי"ל רבי יהודה, מפני מה לא נאמר: אם כילה כיפר, ואם לא כילה לא כיפר? משמע שלר' יהודה רק אם עשה הכל, כיפר - ולומדים את זה מספוק של יום הכיפורים עצמו ואין צורך ללמוד מפר העלפם דבר של ציבור!

תשובת רב פפא: לא נצרכא, אלא **לא תאביב וטבילה**

ויקרא פרק ד (פר העלם דבר של ציבור)

(יז) וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני ה' את פני הפרכת:

להכשיר אמין שבאצבע	את
שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרא	כאם
ולא מספג	וטבל

ויקרא פרק ד

(ז) ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:

שאלה: **מזבח קטרת סמים** למה לי?

תשובה: שאם לא נתחנך המזבח בקטורת הסמים לא היה מזה.